

Основною метою мовної підготовки, незалежно від методу що використовується, є формування і розвиток комунікативної культури студента, навчання практичному володінню мовою. При цьому виділяють етапи: розвиток навичок усного мовлення, поповнення активного словникового запасу, вивчення граматики, перевірка знань (тестування). На всіх етапах навчання програмне забезпечення (ПЗ) є ефективним інструментом що дозволяє почути живу мову, тренуватися у вимові, виконувати граматичні вправи. Найвища ефективність застосування комп'ютерних інформаційних технологій у мовній підготовці досягається при їх комплексному, системному використанні. При цьому існує можливість реалізації особистісно-орієнтованого підходу в навчанні мовам кожного конкретного студента, тому що багаторазове повторювання тих, або інших вправ при самостійній роботі є не лімітовано у часі.

Існує багато професійного ПЗ яке використовуються як для створення навчальних елементів, так і безпосередньо в процесі навчання. Однак не кожен навчальний заклад може собі дозволити придбання пропрієтарного ПЗ в зв'язку з їх суттєвою вартістю. В доповіді проведено аналіз існуючого програмного забезпечення що вільно поширюється, яке може бути використано на всіх етапах мовної підготовки.

РОЛЬ ФІЛОСОФІЇ У ФОРМУВАННІ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ТА ГРОМАДЯНСЬКОЇ ЗРІЛОСТІ ОСОБИСТОСТІ

ЗАГРІЙЧУК І. Д.

Українська державна академія залізничного транспорту, м. Харків

У вузах України, як і в інших країнах, важливою складовою

підготовки бакалаврів та магістрів є вивчення соціальних та гуманітарних дисциплін. Така практика склалась давно, до неї звикли. З цієї причини суспільство, як правило, сприймає таке становище речей як щось само собою зрозуміле. Навіть причетні до організації навчального процесу не часто задаються питанням про важливість присутності у навчальних планах філософії та інших гуманітарних дисциплін. Правда, таке сприйняття наук гуманітарного профілю у вузах має місце лише тоді, коли вища освіта розвивається в умовах стабільності, в умовах, коли віднайдені і впроваджені принципи освіти відповідають цілям підготовки та задовольняють своїми результатами. Але час від часу, зміни, що відбуваються в суспільстві, вимагають вдосконалення навчального процесу. Тоді в порядку денному постають проблеми реформи, оптимізації структури навчальних дисциплін, впровадження нових та скорочення обсягу чи навіть вилучення тих навчальних курсів, без яких нібито можна обійтись. Сьогодні ми переживаємо саме такий момент. Про відміну гуманітарних курсів хоч і не йдеться, однак ми є свідками скорочення обсягу гуманітарних дисциплін, в тому числі й філософії.

Варто нагадати, що в історії такі прецеденти були. У 50-х роках у Російській імперії з навчальних планів вже вилучали вивчення філософії, мотивуючи це тим, що «вред от ее изучения очевиден, а польза сомнительна». Однак, пройшло не більше 10 років і філософію прийшлося повернути в університети Росії, так як виявилось, що за цей короткий час інтелектуальний розвиток випускників значно впав у порівнянні з попередниками. Даний експеримент, який поставила сама історія, підтверджує велику евристичну функцію філософії, її неоціненне значення у розвитку інтелектуальних здібностей студентів, у підвищенні продуктивності навчальної праці, що проявляється у більш глибокому та швидкому засвоєнні інших наук. Філософія сприяє формуванню творчих

здібностей людей з вищою освітою, що виливається врешті решт у прискорений розвитку наук і суспільства взагалі. Не випадково курс філософії присутній у навчальних планах за різними напрямками підготовки.

Філософія, не дивлячись на постмодерні атаки на неї, залишається важливим способом формування теоретичного мислення та цілісного світогляду. Вона зводить воєдино знання з різних сфер наукового пізнання, формує цілісну картину світу, завдяки чому все знання, здобуте людиною через вивчення природничих та технічних наук, стає узгодженим та несуперечливим, внутрішньо обґрунтованим. Так виникає система наукового знання, в якій всі складові взаємозалежні та взаємообумовлені. Цілісне знання, знання узгоджене в собі є необхідною передумовою становлення розвиненої особистості, або, як іноді кажуть, Людини з великої букви, людини цілісної, а значить також і моральної. Правда, особливо слід підкреслити, це всього лише необхідна умова постання особистості, але недостатня. Будь-яка людина стає по-справжньому розвиненою особистістю, коли набуває знання вона реалізує в житті, зокрема в житті суспільному як громадянин.

Громадянин з розвиненим теоретичним мисленням, філософськи освічений та навчений діяти у відповідності з цілісним знанням, громадянин, який не тільки знає, але й бажає та вміє діяти за найвищими принципами, не може бути байдужим ні до долі держави, ні до долі окремих людей. Така особистість завжди буде свідомою своїх суспільних завдань, вона не може не бути національно свідомою, адже національна свідомість – це є синтез та зведення в цілісну систему дрібних і великих інтересів спільноти, до якої, попри своє бажання, належить кожний. Цілісність будь-чого – це особлива якість. У випадку з національною свідомістю маємо справу з духовним утворенням, змістом якого є

національна ідея, як синтез усіх інтересів народу-нації. В національній ідеї висвічує гармонійність суспільного буття спільноти, носії якої свідомі своєї національної ідентичності уподібнюють свої особисті інтереси з інтересами нації і готові до узгодження власних національних інтересів з інтересами інших націй.

ФОРМИРОВАНИЕ ЛИЧНОСТИ ВЫСОКОЙ ДУХОВНОЙ И ЯЗЫКОВОЙ КУЛЬТУРЫ НА ЗАНЯТИЯХ ПО РУССКОМУ ЯЗЫКУ

ЗАПОРОЖЕЦ И. В., КРАСНИКОВА С. А.

Харьковский национальный медицинский университет, г. Харьков

Одной из основных задач учебного процесса кафедры языковой подготовки иностранных граждан является сопряжение образовательных и воспитательных целей. Система планирования учебного материала и формы реализации планов направлены на формирование профессионально и социально адаптированной личности высокой культуры.

Учебными планами предусмотрено изучение материалов локального страноведения в цикле занятий, посвященных истории ХНМУ. Знакомясь с выдающимися учеными, работавшими в ХНМУ, студенты приобретают опыт понимания жизненных, морально-этических приоритетов великих людей нашего прошлого. Безусловно, прошлый опыт должен быть подтвержден положительными примерами сегодняшнего дня. Не следует забывать, что молодые люди воспринимают модель поведения преподавателя как некий образец. А образец должен соответствовать высоким критериям,